



Serliga var tað, tá hon sá á kontuavritum, at maðurin og sonur hansara høvdu sent 190.000 dollarar til eina eksort-fyrirøku í Miami. Pengar, teir høvdu tikið frá fyrirøkuni.

– Tað var tá, eg fyrstu ferð ávaraði teir um, at teir fóru í fongsul, men teir trúðu mær ikki, fortelur Jónína.

Seinni vóru teir báðir dømdir ávikavist fimm og sjeý ár í fongsul.

Byrjaði sum ein dreymur

Tað var frá 1998 til 2000, at Jónína livdi saman við íslenska ríkmanninum. Hann var eldri enn hon, og hann dugdi at stríðast fyrri sínum dreymum. Hansara størsti dreymur var at føra handilsketuna Bónus víðari til eina heims-umfatandi fyrirøku.

Um sama mundið var Jónína stjóri í størstu venjingarmiðstöðini í Íslandi, og hevði stutt fyrri selt eina stóra fyrirøku í Svøríki, har hon eisini var kosin »ársins vinnulívsfólk« í 1995.

– Johannes royndi at gera tað besta, hann kundi, men tey grísku fólkinu kring hann sóu meg sum eina hóttan. Eg spurdi ov nógv spurningar, minnst Jónína Benediktsdóttir aftur á.

Hesi árinu kendist fyrri henni mest sum, at hon livdi í einum filmi.

– Skuldi eg fylgja hjarta mínum, ella skuldi eg fylgja heila mínum, spyr Jónína Benediktsdóttir seg sjálva.

Eftir einum ári saman við Johannes visti Jónína, at hon var mitt í einum stórum figgjarligum sviki. Hon royndi at rópa varsko – fyrst fyrri tveimum oddamonnunum í samtakinum.

– Eg segði við fleiri av stjórunum, at teir fóru at enda í fongslu, um teir ikki tóku annað skinn um bak, greiðir Jónína Benediktsdóttir frá.

Jónína royndi av øllum alvi at siga Johannes, at tað hann gjørði var skeivt.

– Eg segði, at íslenska mafian – sum eg kallaði tað tá – førði hann í óføri. Hann royndi eisini at steðga ørskapinum, men tað var longu komið ov langt, sigur Jónína Benediktsdóttir.

Hon og maðurin fóru hvør til sitt í ár 2000. Tá fór Jónína av álv-ara at rópa varsko í Íslandi.

Tók figgjarliga útbúgving

– Eg lat meg í renniskógvarnar, og rann millum almennar stovnar, politikarar og øll áhugað, minnst Jónína Benediktsdóttir aftur á.

Síðani hon fór undir lesnað í Kanada, hevur hon havt stóran áhuga fyrri figgjarviðurskiftum.

– Eg hevði ein lærara á universitetinum, sum hjálpti mær við mínari høvuðsuppgávu, sum eg skrivaði um figgjarligu støðuna sum eg sá hana. Hon var millum tey fáu, sum trúðu mær, sigur Jónína Benediktsdóttir.

Jónína boðaði frá sínari niðurstøðu í íslenskum sjónvarpi og útvarpi, men nú átti Baugur so at siga allar miðlar í Íslandi.

– Onkur breyt inn á mína teldupostskipan og slettaði, las og kopieraði. Eg gjørdist ein figgindi

hjá figgjarliga valdinum og hjá politisku skipanini, greiðir Jónína Benediktsdóttir frá.

Hon fór í rættin við stolnu teldupostunum, men har var avrátt, at miðlarnir, sum høvdu prentað teldupostarnir av fyrstan tíð, áttu rættindi til hennara teldupostar.

– Eingin trúði einum orði, eg segði, og tað skilji eg væl. Hvønn dag vóru privatir teldupostar prentaðir í bløðunum, myndir av mær vóru lagdar út allastaðni, har eg sá út sum ein súr kona, sum hevði mist sín mann, og nú vildi hevna seg, sigur Jónína Benediktsdóttir.

Fekk avleiðingar fyrri heilsuna

Jónína stríddist fyrri at boða frá tí, sum fór at koma, tí hon visti, hvussu stóra ávirkan tað fór at hava á íslenska búskapin. Baugur samtakið vaks seg størri og sterkari fyrri hvønn dag, og gjørdist alsamt ein sterkari figgjarligur gigantur í lítla samfelagnum. Íslandi var óloysiliga knýtt at Baugur samtakinum.

– Eg fekk nakrar politikarar at skilja vandan. Serstakliga ein politikari talaði alment mína sak. Men hann varð ikki afturvaldur, tí hann var lagdur undir at vera ímóti framgongdini í Íslandi, sigur Jónína Benediktsdóttir.

Meðan ákoyringarnar koyrdu frá fleiri ymiskum pørtum, misti Jónína viljan.

– Eg fór at eta ov nógv og drekka ov nógv vín, greiðir Jónína Benediktsdóttir frá.

Men í dag er hon sannførd um, at uttan tað hevði staðið illa til. Hon hevði ikki orku til at stríðast ímóti ákoyringunum, meðan hon eisini royndi at liva sunt.

Í dag hevur hon blandaðar kenslur um støðuna. Meðan hon livdi saman við Johannes, var hon sera væl fyrri figgjarliga. Í dag stríðist hon við at fáa endarnar at røkka saman.

– Eg kenni meg onkuntíð illa mótvegis familjunum hjá teimum vinnulívsmonnunum, sum í dag siga í fongsul. Eg ynskti tað øðrvísi. Eg ynskti, at íslenska bankakervið skuldi klárað seg, og at fólk ikki mistu sínar pengar, heldur enn hetta – at alt fór og teir fingi fongsulsdóm, sigur Jónína Benediktsdóttir.

Síðani bankakreppuna í Íslandi hevur Jónína upplivað mangt ymiskt. Ein bók varð skrivað um hennara upplivingar. Ein sakførari hjá Baugur hevur vitjað hana og biðið orsaka fyrri tað, sum miðlarnar skrivaðu. Baugur átti størsta partin av miðlunum í Íslandi, og sambært Jóninu var tað samtakið, sum stóð handan tað keðiligu miðlamyndina, sum varð málað av mótstøðuvinnuni.

Tað er eingin ivi um, at stríðið ímóti figgjargigantunum í Íslandi hevur kostað Jóninu nógv. Hon er framvegis ógvuliga merkt av tí, vit helst kunnu kalla krígsárinum.

– Tað besta fyrri meg og heilsu mína er at fyrigeva teimum. Og eg vóni innarlíga, at tey, eg havi sært, kunnu fyrigeva mær, sigur Jónína Benediktsdóttir.